

Tucatnyi emléketemető kellene

Emlékezés az Akácfnál

Bajmokon az Akácfa emléketemetőben tegnap délben immár tizenhetedik alkalommal emlékeztek meg az 1944. november 2-án éjjel kivégzett ártatlan áldozatokról. A harangot az egyik áldozat fia kongatta meg, és a 36 tagú madarasi fűvősenekar játszotta a Himnuszt. **Szakács József**, a Dózsa György MMK Hagyományörző Bizottságának tagja három nyelven köszöntötte az egybegyűlteket. **Mojzes Antal** helytörténész 18. alkalommal emlékezett a legvéresebb bajmoki napra. Új adatokkal is szolgált. A partizánok az OZNA utasítására 217 bajmoki, madarasi, tavankúti, györgyéni, nagyfényi és pacséri ártatlan embert végeztek ki. Mindannyian magyarok, németek és horvátok voltak, pedig a falu magyar lakossága számtalanszor tettekkel bizonyította, hogy a megszállás idején is tiszteli és védi a szláv ittlakókat. Azonban a jótett helyében jót várj közmondás nem valósult meg – hangsúlyozta Mojzes.

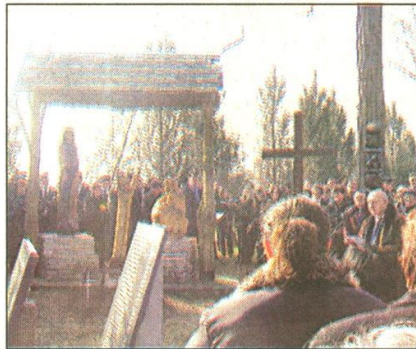
Belföldről és több magyarországi településről is képviseltették magukat politikai pártok, szervezetek képviselői.

A Szerb Tudományos és Művészeti Akadémia Társadalomtudományi osztálya titkárságának levelét is felolvasták, amelyben kiemelik, fontosnak tartják az ártatlan áldozatok kivégzőinek felderítését.

A bajmoki származású **dr. Hornyák Árpád**, történelmi tudományok doktora, a pécsi egyetem tanára, a magyarországi vegyes bizottság titkára az 1941-45-re vonatkozó kutatásokról beszélt:

– Hogy egész pontosan kiderüljön, hogy mi történt az egyes helyszínen, kik az áldozatok, pontosan hányan voltak, miért, e célból alakult meg egy éve a magyar és a szerb köztársasági elnök kezdeményezésére, a magyar-szerb vegyes bizottság. Az a bizottság, amelynek a magyar tagozata nevében most én szólok Önökhöz, amelynek a nevében elhelyezem a virágokat. Ez a bizottság a lehetőségekhez mérten élvezi a két állam legfelsőbb vezetésének (sajnos csak) morális támogatását, mindent megtesz, hogy a lehetőségekhez mérten a gyászos múltat minél jobban feltárja. Azt is elmondta, hogy alig akad ehhez az emléketemetőhöz méltó Vajdaságban. Abban a Vajdaságban ahol szomorúan, de tucatjával kellene hasonlóknak állnia – mondta.

Beszédet mondott Dudás Károly és Ágoston András, a református és a katolikus egyházvezetők imát mondtak.

Molnár Ildikó